

Skemt.

Skotasögur.

Eldur var komin í eina tubbakshúð í Aberdeen. Lögreglan hevdí stríð av at halda fólkinum í hóskandi fjarstöðu frá brunanum, tí allir vildu anda í seg roykin — ið fekkst ókeypís.

Tveir svangir Skotar komu inn í matslubbúð og bóðu um fisk. Tveir fiskar vóru bornir inn. Annar var ein mun minni enn hin. Mac Intosh rætti vini sínum Duncan fatið og segði: Ger so væl og fá tær.

— Takki tær, segði Duncan og tók hin stóra fiskin.

— Mær tykir teg vera undarligan, segði Intosh, Um tú rætti mær fatið, tá hevði eg tikið hin minna fiskin.

— Tú fekkst hann kortini, svaraði Duncan, Og hvat hevur tú so at knarra yvir?

Faðirín: Um eg gevi tær 100 pund, líli mín, hvat mundi tú so farið at gjørt?

Sonurín: Talt peningin.

Nýgift skotsk kona var upp-skorin, og tá ið ektamaðurin var og talaði við skurðlæknan, segði lækni:

— Hon átti at verið skorin longu fyrri tveimum árum síðani.

— Um so er, segði Skotin — tá skalt tú senda rokningina til verðpápan.

Ein Skoti ætlaði at ferðast í summarfrítíð síni. Áður hann fór avstað, lænti ein kenningur hansara honum grammofon sína. Tá ið hann kom heim aftur, spurdi kenningurin hann, um hann hevði havt stuttleika av grammofonini.

— Nei, svaraði hin.

— Hvi?

— Tí ongar nálir fylgdu við.

— Hvat bagir tær, Lecrie?

— Eg havi sæð í bløðunum, at Morgan er deyður.

— Tað nýtist tú ikki at taka tær nær; tú varst jú ikki í ætt við hann.

— Tað er júst vanlukkan.

(Morgan, ein av ríkastu monnum í Ameríku).

— Hvat gert tú við gomlu raki-bløð tíni, spyr ein Onglendingur ein Skota.

— Men hvi spyrst tú so barnsliga, svarar Skotin. Eyðvitað raki eg mær við teim.

Tíðindi.

Frelsens Hær.

Søndagens Møder:

Kl. 10¹/₂: Hellighedsmøde.

Kl. 2: Søndagsskole.

Kl. 8: Frelsensmøde.

Alle er velkomne.

K. F. U. M.

afholder Sommerlejr i Gøte for Drengene: fra 13. til 19. Juli, for Mænd: fra 20. til 26. Juli. Indmeldelse snarest til Postkontrollør Hansen eller Overassistent Juhlert.

Bottleikur.

Sunnudagin fóru hondboltssfelagið Neistin og fótboltssfelagið H. B. suður til Vágs og B. 36 til Tvøroyri við »Smiril« at kappast við boltfelogini har suðuri. Og varð úrslitið av hesum leikum teimum frægari enn næstsíðsta sunnudag norðuri í Klakksvík.

Millum B. 36 og T. B. I. lið stóð á jøvnum 1—1; meðan H. lið T. B. vann yvir H. lið B. 36 við 3—0.

I. liðini H. B.—V. B. spældu javnt, 2—2. Av H. liðunum vann V. B., 3—1.

I hondbolti vann Neistin yvir Vágs hondboltssfelag við 7—0 og yvir Hvirluni við 5—0; men H. lið av Hvirluni vann yvir H. lið Neistans við 1—0.

Fiskiskapurin.

Bæði frá Grønlandi og Bjarnoynni frættist frá góðum fiskiskapi hjá sluppunum.

„Føroya Kol.“

Kolprisirnir eru stóðugt vaksandi — eftirspurningurin eftir tí hílignara føroyska kolinum er í stórum. Men er vist nakað langt til stórdriftin er komin í lag, og fyrr enn tá verður ikki nokur álftandi avgreiðsla.

Nú skuldi verið stundir til at byrja koldrift í stórum, um tað nakra tíð kann lata seg gera.

Skopuningar

hava fiskað reiðiliga væl nú í ein mánaða.

I mong ár hevur ikki bragdað á Grynuni — menn hava verið so keddur av at roynt nyttuleyst har, at teir vóru farnir at trúgva, at fiskur kom ikki aftur hagar. Men so ein dagin passaði tað so í sjóvarfallinum, at tað fall soleiðis av sær sjálvum, at ein bátur kastaði á Grynna — og hann setti í fisk við tað sama. Síðani hevur bragdað reiðiliga væl, upp til 14 centnarar á bát.

Eisini við Suðuroynna hevur fiskur fingist. Sunningar, Vágbingar hava fiskað óført á Munkagrynnuni. Fiskurin hevur verið hin allastórsti — sum bankfiskur ein stórum partur.

Revafarma-spurningurin

er nú á lofti allastaðni millum megn kring Føroyar. Ein hópur hevur søkt til Vinnuvevdina um stundning og lán. Men bert 4 — ikki meir enn ein í hvørjar sýslu — hava kunnað fingið tryggjan fyrri láni upp til 2000 kr. til hvønn. Logtingið hevði heimilað nevndini at geva hesa tryggjan — men einki har út um.

Hin einasti „rasjonelli“ loysningur av hesum spurningi er, at vit fáa eina alment kontrolleraða revaalistøð, og at hitt almenna so letur eini 10.000 kr. um árið tvey tey fyrstu árin sum lán til revagarðar!

Nýggjur kappróðrarbátur.

Havnar Kappróðrarfelag seldi sum kunnugt tiggjumannafarið Havnarbátur til Klakksvíkar. Nú hevur felagið latið gjørt nýtt tiggjumannafar. Ein Vestmenn-ingur, sami smiðurin, sum gjordi Vestmanna kappróðrarbátarnar,

hevur smíðað hendan. Menn eru eitt sindir ymiskir á máli um, um hann er góður kappróðrarbátur. Flestir halda hann vera góðan gongubát, ið hvussu er halda teir, at hann gongur væl eftir slottum sjógv; men aðrir halda, at betri var, um »Havnarbátur« ikki var seldur.

Kappróðurin á ólavsoke vil vísa, hvat hann dugir. Góð manning hevur oftast fingist á tiggjumannaförini hjá Havnarmonnum.

Eisini kvianurnar skulu hava nýggjan bát til ólavsoke.

Postur til Grønlands.

15. væntast »Hallanda« at fara til Grønlands. Skipið skal hava post við. Les lýsingina aðrastaðni í blaðnum.

Útferðir.

I morgin verður útferð til Vestmanna og Vestmannabjörgini við »Streymia«. Upprópið á forsiðuni kundi í verið spurt; men tað var prentað, aðrenn vit frættu um útferðina.

Mánadagin ella týsdagin er ætlanin, at »Smiril« skal gera ein túr kring Nolsoynna, ein útferð, sum kann verða heilt hugnalig.

Skúlabarnaferðin til Danmarkar.

22. juli fara skúlabørnini til Danmarkar við »Tjaldur«. Tey vera 80 í tali. Andr. Thomsen á Eiði verður ferðaleiðari, og annars verður ein annar lærari og ein lærarinna við í ferðini.

Boð verður fyrst í næstu viku sent teimum, sum sleppa við. Teir skúlar, sum ikki hava innstillað fleiri, enn teim varð uppgivið, kunnu rokna við at fáa tey við.

Eftir telegrammi frá ministerinum verða kanska 3 born færri, enn ætlað av fyrstan tíð, verða tað helst 3 smár bygdir, ið hesa ferð heldur einki barn fáa við.

Hósdagin fóru keraskúlunæmingarnir við Tjaldurinum til

„Smiril.“

Útferðin runt Nolsoynna verður um víðrar mánadagin ella týsdagin kl. 18⁰⁰.

Signalflaggini verða sett kl. 16.

Tórshavn, 9. juli 1937.

Administrator.

Tandlæge Kaaber

er bortejst fra Mandag den 19. d. s. i ca. 1 Maaned.

Kliniken i Thorshavn aaben som sædvanlig. Praksis varetages af Tandlægeass. Frk. M. Hansen.

Danmarkar. Teir vóru 11 í tali. Z. Sørensen, Tórshavn var ferðaleiðari.

Hesar ferðir eru fingnar í lag við tilskoti frá statí og lögtingi.

Brugduveiðan.

»Vigelan« kom á Havnina í fyrradagin. Veiðan var 6 brugdur.

Hvalaveiðan.

I gjár frættist at »Globe IV« hevði skotið ein spermacethval; men av tí, at samband ikki fekk við hann til tær ásettu tíðirnar, hildu menn, at hann framvegin jagaði. Hann væntaðist at koma inn í nátt ella í morgun.

— Seinni frættist, at »Globe IV« hevði fingið 2 og »Globe III« 1 — íalt 3 spermacethvalir — eitt vordisum kvett.

Nú hava teir fingið 20 hvalir við Áir.

„Bjergvin“

er komin til Klakksvíkar frá Bjarnoynni við 29.000.

Kanónurnar

á Skansanum vórðu mánadagin eftirhugdar og royndar av Falkamonnum. Ætlanin er vist, at tær skulu nýtast føðingardag kongs.

Tveir snurraváðsbátar til Føroya.

Sum vit søgdu frá í síðsta blað, hevur J. Värmdal í Vestmanna, keypt ein snurraváðsbát.

E. Fuglo hevur keypt ein snurraváðsbát úr Danmark. Bátarnir eru komnir higar.

TÓRA:

Tað hava tygum ikki altíð hildið.

SIGVALDUR:

Eg veit nú ikki, hvussu tað er við tí, men so havi eg ikki sagt, sum eg havi hugsað, tað veit eg.

TRYGVI, GUNHILD, HEINI og MARSANNA

(koma):

Gott kvæld!

SIGVALDUR

(rættir hond):

Gott kvæld, Trygvi, og vælkomni! Tað gjerdi tú reitt, at tú komst.

TRYGVI:

Tað er vitiligt, eg mátti koma, tá eg var boðin.

SIGVALDUR:

Eg havi nakað at siga tær, Trygvi.

TRYGVI:

Og hvat er tað?

SIGVALDUR:

Eg kom av óvart at siggja hasa yrkingina, tú sendi Gunhild, tá vit vóru eina mest móleys, og eg má siga, at eg fekk so gott av henni.

HÖGNI:

Hon var eisini frálík. Heldur tú ikki tað, Gunhild?

GUNHILD:

Tað veitst tú, eg haldi tað, tað er ikki tí, tú spyrst.

SIGVALDUR:

Eg kann, ið hvussu so er, siga, at eg fekk nýtt mótt av henni, tó at tað bert var eitt orindi. Tað eru einar merkiligar gávur tú hevur, Trygvi, at kunna siga alt, ið er at siga, við so fáum orðum.

TRYGVI:

So, gevist nú við hasum. Eg haldi hana ikki vera lýtaleyta sjálvur.

SIGVALDUR:

Tað eru ikki fleiri enn so, sum finnast at tí, teir sjálvir hava gjørt.

HÖGNI:

Meðan vit nú tala um hetta, so hevur ein yrkjarí tað fram um ein annan, at hann dugir at siga tað, sum onnur kunnu ganga fylt av ulla sjálv at vita, hvat tað er.

SIGVALDUR:

Ja, so er tað. Eg hevði í fleiri dagar gingið ovbyrjaður av sorg og gremjan, sum eg eingi orð átti fyrri, men, Trygvi, yrking tin segði mær tað, og tí fekk eg so gott av henni.

GUNHILD:

Tað er tí einki at siga tí, um soverðir menn ganga burt í øðrum heim við hvørt.

SIGVALDUR:

Tað er púra einki at finnast at tí. Tað er, sum tað eigur at vera. Var ikki so, so vóru teir sum øll onnur.

HALVDAN:

Hvussu gekkst við at fáa fiskin turran í summar?

HÖGNI:

Tað gekkst væl við tí.